

en Misforstaaelse, som sandelig ikke er min Skyld. Har de socialdemokratiske Medlemmer misforstaaet mig, ligger Fejlen paa deres Side, og saa er de nødte til i denne Situation at redressere den. Der kan ikke kastes Skyld paa mig, thi jeg har samstemmende Vidnesbyrd fra Medlemmer, jeg ikke tør regne som Meningsfæller, for, at jeg har talt, som jeg har paastaaet at have talt, og maatte gaa ud fra, at man delte min Opfattelse. Jeg beder derfor om, at dette Spørgsmaals videre Behandling udsættes til tredje Behandling. Saa faar vi se, hvordan det foreligger, og se, hvilken Stilling jeg som Finansminister kan tage dertil.

L. Rasmussen: Jeg gentager, at jeg ikke hørte den højtærede Finansministers Udtalelser første Gang. Men det er en mærkelig Fremgangsmaade, der er anvendt i Lønningsudvalget; den højtærede Finansminister kommer til Lønningsudvalget med Ændringsforslag og siger: Jeg ønsker at imødekomme Tjenestemændene, men stiller en Betingelse derfor, men under de Forhandlinger, der er førte, har Formanden — det vil alle give mig Ret i — ikke med eet Ord nævnt, at vi for at opnaa Finansministerens Tilslutning til Tjenestemændenes Krav maatte binde os paa et andet Omraade.

Ordføreren (Koføed): Jeg er gaaet ud fra, at de Medlemmer, som var til Stede, ogsaa de socialdemokratiske, var i Stand til baade at høre og forstaa. Under denne Forudsætning har jeg ogsaa handlet rigtigt. Jeg har behandlet denne Sag som enhver anden, der er foregaaet under mit Formandskab. Naar Ministeren, i dette Tilfælde Finansministeren, var færdig med Samraadet, tog vi Stilling til Spørgsmaalet. Derefter har vi under disse Forhandlinger undertiden delt os, Partiernes Repræsentanter er gaaet hver for sig til de Værelser, hvor de ønskede at forhandle med hverandre indbyrdes. Derefter er vi samledes igen, og endelig har der paa Udvalgets Vegne fundet skriftlig Meddelelse Sted til Finansministeren. I enkelte Tilfælde har Medlemmerne erklæret, at de ikke kunde udtale sig, før de havde konfereret med Partiet. Saaledes husker jeg, at Partiet Venstre paa et vist Tidspunkt erklærede, at de ønskede et Partimøde, inden de tog Stilling, og saa har vi ventet, til Partiet havde holdt Møde. I andre Tilfælde har Partiernes Repræsentanter sagt: Vi kan tage Stilling uden Partimøde,

og i saa Fald har jeg ikke kunnet blande mig i, hvorvidt Medlemmerne havde et saadant Mandat, men jeg er gaaet ud fra i hvert enkelt Tilfælde, at naar der ikke var kommet en Henstilling om Partimøder, har det været Udtryk for, at man kunde optræde paa Partiets Vegne. Naar det ærede Medlem for Vejle Amts 1ste Valgkreds (L. Rasmussen) i sin forrige Udtalelse spurgte mig, om vi, de radikale Repræsentanter, for vort Vedkommende havde handlet paa Partiets Vegne, kan jeg svare dertil: Ja, selvfølgelig har vi det i alle de Tilfælde, hvor vi har udtalt os paa Partiets Vegne, og vi har selv afgjort, hvorvidt vi mente at kunne afgøre noget paa Partiets Vegne uden yderligere Konference, eller om en saadan var nødvendig. Det, tror jeg, er den almindelige Fremgangsmaade, og jeg tror ikke, der er nogen som helst Grund til at bebrejde Ledelsen noget i denne Sag.

Sigvald Olsen: Den Misforstaaelse, der her foreligger, kan jo ikke oplyses ved, at man bliver ved fra den ene og fra den anden Side at tage Ordet. Jeg antager, at det rigtigste vilde være nu, for vort Gruppens Vedkommende, at vi fik Lov til mellem anden og tredje Behandling at afholde et Gruppemøde om denne Sag, og jeg henstiller til den højtærede Formand, om det kan lade sig gøre paa den Maade, thi det er for kategorisk at afgøre det som Udvalgets Ordfører her, der sagde, at naar Medlemmerne var til Stede, maatte de baade kunne høre og forstaa. Jeg kender alle de Medlemmer af vort Parti, som er Medlemmer af Lønningsudvalget, og det gør den ærede Ordfører ogsaa, og i al Almindelighed vil han erkende, at det er Repræsentanter, som baade kan høre og forstaa og tage Stilling. Jeg antager, at her foreligger en Misforstaaelse, og den haaber jeg, at vi kan komme bort fra ved et Gruppemøde om denne Sag.

Ordføreren (Koføed): Til den sidste ærede Taler, der talte om de socialdemokratiske Medlemmer af Lønningsudvalget, skal jeg sige, at jeg ganske kan slutte mig til, hvad han sagde. Det var netop det, jeg sagde før, at jeg var gaaet ud fra, at disse ærede Medlemmer var i Stand til baade at høre og forstaa. Derfor havde jeg handlet, som jeg havde handlet, og mente ikke at have foregrebet noget eller undladt noget i dette Spørgsmaal med Hensyn til Partiernes Repræsentanters Stilling.

Hermed sluttede Forhandlingen.